

Πηνελόπη Δέλτα

συγγραφέας
1874-1941

Δεν ήταν ευτυχισμένο παιδί η μικρή Πηνελόπη. Στις φωτογραφίες της τη βλέπουμε πάντα λυπημένη. Οι γονείς της ήταν αυστηροί, ήθελαν πάντοτε να επιβάλουν τη θέληση τους. “Όπου δεν πέφτει λόγος, πέφτει ράβδος” έλεγαν. Και “ράβδος” έπεφτε συχνά. Η ίδια θυμόταν την τιμωρία της όταν στη σελίδα που έπρεπε να γράψει το μάθημα των γαλλικών ζωγράφιζε “άλογα και τζόκηδες της κακιάς ώρας”: “Τα χέρια της μητέρας, άσπρα και δυνατά, έπεφταν επάνω μου σαν κόπανοι, όπου τύχαινε, στο κεφάλι, στους ώμους, στην πλάτη, στο πρόσωπο, στο στήθος...”.

Μεγάλωσε και έγινε “μία νέα, εύμορφη γυναικίτσα, βεργολυγερή, με ένα ιδιαίτερο βάσταγμα της κεφαλής, που δίδει πολλή χάρι σ’ όλην την κορμοστασιά της”, όπως έγραψε ένας φίλος της. Όμως ούτε στον γάμο της έγινε ευτυχισμένη, όσο κι αν αγαπούσε βαθιά τις τρεις κόρες της. Ευτυχώς υπήρχαν γύρω της βιβλία, στοίβες ολόκληρες από τετράδια, καλοξυσμένα μολύβια και πένες με λεπτή μύτη, για να γράφει, να γράφει και να μη σταματά...

Έγραφε, λοιπόν, η Πηνελόπη, αφήνοντας τη φαντασία της ελεύθερη. Κατάφερνε να μιλήσει όπως τα παιδιά, επειδή μπορούσε να δει τον κόσμο με τα μάτια τους, στον *Τρελαντώνη* και τον *Μάγκα* της. Παρά τη μελαγχολία της, γέμισε τις ιστορίες της με αστείες σκηνές, που μας κάνουν ακόμη να ξεκαρδιζόμαστε στα γέλια. Αλλά κυρίως μεταχειρίστηκε την ιστορία της πατρίδας μας με τρόπο μοναδικό. Στα βιβλία της *Τον καιρό τον Βουλγαροκτόνου*, *Για την πατρίδα*, *Τα μυστικά του βάλτου*, οι ήρωες έχουν φλογερή καρδιά, ποθούν να θυσιάσουν για ένα ιδανικό. Είναι χαρακτήρες που μας κάνουν να ονειρευόμαστε.

Ζωή Γκ. και Χρυσάνθη Β.